

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011232
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7219011232.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Lokšu, prísediacich Jána Falata a Helyny Kurjakovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.4.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného S. V., nar. X.X.XXXX v J., bytom P. XX, T. nad D., okres J. - V., vo väzbe v ÚVV Košice, do 16.4.2020, spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice II, sp. zn. 1Pv 539/2015/8803 zo dňa 11.9.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe,
ž e

v presne nezistenej dobe od mesiaca jún 2011 do mesiaca september 2013, v priestoroch chaty v Košiciach v lokalite C. V. a v ďalších bližšie nezistených miestach v J., ako aj v obci C. D. opakovane vykonal s maloletou M. D., nar. XX. 9. XXXX súlož, pričom mal vedomosť o tom, že poškodená v tom čase nedovŕšila 15. rok svojho veku;

- keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na S. V. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku. Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, navrhovaných svedkov, znalkyne z odboru psychológie, prečítaním listinných dôkazov a znaleckého posudku znalca z odvetia sexuológie.

Obžalovaný S. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Ku skutku, z ktorého bol obžalovaný uviedol, že poškodená K. A. je jeho neter, dcéra jeho (t.č. nebohej) sestry. Skutok uvedený v obžalobe bol vykonštruovaný jeho sestrou K. A. st. (rod. V.ovou), ktorá sa chcela dostať k bytu v obci C. D., ktorý je písaný na jeho bývalú manželku J. V.ovú, rod. Q..

Jeho sestra K. bola v tomto období onkologickou pacientkou. V obci C. D. ju chodil navštevovať minimálne dvakrát do mesiaca, snažil sa jej vybaviť potrebnú opateru a starostlivosť, čím pomáhal švagrovi T. A., pretože jeho švagor slovenčinu dobre neovláda. Potvrdil, že poškodená K. A. ho aj so svojou rodinou navštevovali v Košiciach a to aj na chate vo C. V., ktorá pozostáva z haly na prízemí, kuchyne a manzardky. Zdôraznil, že poškodená tam bola v prítomnosti jeho detí, keďže sú rovesníci, ale nikdy nie sama.

Facebookovú komunikáciu s poškodenou so sexuálnym obsahom poprel. Uviedol, že účet na Facebooku mu zriadili jeho deti, lebo on sám by to nedokázal. Facebook využíval iba na komunikáciu s bratom, ktorý žil v cudzine. O obsahu facebookovej komunikácie, ktorý mu bol predložený v rámci vyšetrovania,

nevedel. Poškodená K. A. voči nemu sexuálne návrhy nemala, správala sa k nemu ako k svojmu strýkovi.

Zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania usvedčovala S. V. poškodená K. A. iba v štádiu prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a nevypovedať s odôvodnením, že s obžalovaným je v príbuzenskom pomere. Tvrdila, že v prípravnom konaní vypovedala v neprospech obžalovaného, ale to len preto, lebo ľudia, ktorí sa zúčastnili jej výsluchu tvrdili, že má vypovedať proti nemu. Mená týchto osôb nevedela (resp. nechcela) uviesť.

Keďže o práve odoprieť výpoveď bola poškodená poučená aj v prípravnom konaní, boli podľa názoru súdu splnené predpoklady na prečítanie zápisníc o jej výpovedi. V prípravnom konaní poškodená K. A. potvrdila, že s obžalovaným mala pohlavný styk. Rozdielne však popisovala, kedy a za okolností k súloži dochádzalo. Raz tvrdila, že to bolo od roku 2011, v inej časti výpovede tvrdila, že od roku 2013, pričom mala mať pohlavný styk s obžalovaným aj v roku 2015. Taktiež tvrdila, že súlož mala s obžalovaným dobrovoľne, neskôr tvrdila, že ju obžalovaný k pohlavnému styku nútil za použitia vyhrážok a násillia. Rozpory v jej výpovediach neboli odstránené ani oboznámením zvukovo-obrazového záznamu z jej výsluchov v prípravnom konaní. Jej výpoveď v podstate neobsahovala tzv. spontánnu časť, kde by sa sama podrobne vyjadrila k prejednávánemu prípadu. Na položené otázky často odpovedala jednoduchými vetami, („áno, ... nie...“ „áno, bolo to tak, ... tak, ako ste povedali, ...už presne si nepamätám...“), sama podrobnosti neuvádzala.

Jej výsluch bol vykonaný v prítomnosti psychologičky s použitím tlmočníka z maďarského jazyka. Poškodená na niektoré otázky odpovedala skôr, ako jej bola otázka preložená a niekedy aj priamo v slovenskom jazyku. Pri bežnej komunikácii, ktorá sa netýkala jej výpovede (aj v konaní pred súdom) poškodená dokázala plynulo hovoriť po slovensky.

Svedkyňa X. I. žila s obžalovaným 13 rokov, spolu majú 20 ročnú dcéru H.. Pozná sa aj s neterou obžalovaného - poškodenou K. A., keďže ich dcéra H. sú s K. A. rovesníčky a kamarátky. Potvrdila, že popri tom sa často navštevovali aj s obžalovaným. K. A. prichádzala do Košíc k ich dcére, striedavo bývali u obžalovaného, striedavo u nej. Ich dcéra následne trávila prázdniny vo C. D.u. Svedkyňa X. I. nikdy nemala dojem, aby bol medzi obžalovaným a K. A. nejaký bližší vzťah. Zdôraznila, že z pomedzi štyroch súrodencov mal obžalovaný najradšej práve svoju nebohú sestru K., ktorej výrazne pomáhal aj v čase, keď bola chorá.

K elektronickej komunikácii medzi obžalovaným a K. A. na Facebooku svedkyňa X. I. uviedla, že sa o nej dozvedela až v priebehu trestného stíhania. Facebookový účet obžalovanému zriadila ich dcéra H., ktorá v tom čase bola v puberte a jeho účet sama využívala. Robila si srandu s tým, že si s K. A. písala, ako by jej písal nejaký chlapec. Od dcéry má iba sprostredkované informácie, že predmetom elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a K. A. mali byť aj fotografie s erotickým obsahom. Ona však tomu vážnosť neprikladala. K obsahu tejto komunikácie sa dostala aj J. V.ová, ktorá to zrejme za vážne považovala a v podstate z jej podnetu došlo k začatiu trestného stíhania.

Výpoveď X. I. potvrdila aj svedkyňa H. V.ová, dcéra obžalovaného. Tvrdila, že nie je pravda, aby sa obžalovaný dopustil sexuálneho zneužívania jej sesternice K. A.. Potvrdila, že obžalovanému prostredníctvom Facebooku zriadila účet pod menom S. K.. Z tohto účtu si dopisovala s K. A., avšak bez vedomia obžalovaného a K. A.. Písala si s ňou v mužskom rode. Na erotické narážky sa K. A. "namotávala" a ochotne spolupracovala. Na sexuálne témy s ním rozprávala otvorenejšie ako s ňou. Nemyslí si, aby obžalovaný mohol mať intímny pomer s K. A., pretože ani k nej ani k jej staršej sestre sa neprejavoval tak, aby si to mohla vysvetľovať zle, pričom neraz spali na jednej posteli.

Svedok T. A. - otec poškodenej, na hlavnom pojednávaní aj v prípravnom konaní po vznesení obvinenia využil svoje právo a proti obžalovanému, ktorý je jeho švager, nevypovedal. Toto právo využila aj bývalá manželka obžalovaného J. V.ová.

Z obsahu facebookovej komunikácie (z č.l. 90-102, 118-135) vyplýva, že poškodená K. A. si vymieňala s inou osobou správy so sexuálnym obsahom, avšak nebolo jednoznačne preukázané, že sa jednalo o osobu obžalovaného. Taktiež nie je zrejmé, v ktorom čase táto konverzácia vznikla.

Z lekárskej správy o vyšetrení poškodenej (z č.l. 136) vyplýva, že dňa 23.7.2014 bola u poškodenej potvrdená existencia pohlavného styku staršieho dáta.

Z obsahu oboznámeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 198/2014 je zrejmé, že rozsudkom zo dňa 13.3.2015 bol za zločin sexuálneho zneužívania odsúdený U.. M., ktorý sa tohto trestného činu dopustil voči poškodenej K. A.. V uvedenom konaní, ktoré bolo právoplatne skončené 23.9.2015 poškodená vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila, že pohlavný styk s iným mužom nemala. Zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie a z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní súd zistil, že poškodená K. A. je v plnom rozsahu zodpovedná za svoje výroky, konštatovania a tiež za svoje správanie. Znalkyňa zdôraznila, že poškodená K. A. aj v čase znaleckého vyšetrenia pôsobila a

vyzerala staršie, zrelšie ako bol jej reálny fyzický vek. Jej vzťah ku S.ovi V.ovi je kladný. U poškodenej neboli zaznamenané pocity strachu, zneistenia alebo úzkosti ani žiadne neurotické prejavy v súvislosti s predmetnou trestnou vecou ani s osobou S. V., z ktorého nemá a ani nemala v čase znaleckého vyšetrenia strach. Syndróm postraumatickej stresovej poruchy, masívneho stresu ani strachu z osoby S. V. ani inej osoby nebol u poškodenej zdiagnostikovaný. Rovnako u nej neboli zdiagnostikované následky a stopy po skutkoch, ktoré sú predmetom trestného konania, teda ani sexuálneho násillia. Vo vzťahu k osobnostnej štruktúre znalkyňa zistila, že poškodená je ľahko manipulovateľná, neistá, ovplyvniteľná, čím sa u nej vytvára veľký priestor na vplyv a vstupy iných osôb do jej konania. Výpoveď poškodenej v prípravnom konaní, kedy vypovedala v neprospech obžalovaného, mohla byť ovplyvnená inými osobami, čo poškodená na hlavnom pojednávaní aj sama potvrdila.

Záveru znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie a sexuológie svedčia o tom, že ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase spáchania skutku boli neporušené. Obžalovaný S. V. nie je duševne chorý ani závislý na alkohole a omamných látkach. Sexuálnou deviaciou obžalovaný netrpí a z uvedeného hľadiska jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Napokon súd prečítal na návrh prokuratúry ako listinné dôkazy aj úradné záznamy vyhotovené príslušníkmi I. operatívneho oddelenia OKP, ORPZ Košice v období od 11.3.2015 do 20.8.2015. Z ich obsahu vyplýva, že podkladom na začatie trestného stíhania obžalovaného bola elektronická komunikácia obžalovaného s poškodenou, ktorú objavila bývalá manželka obžalovaného J. V.ová v jeho mobilnom telefóne 3.1.2015. Pri preverovaní vzťahu obžalovaného s poškodenou aj S. V. v pozícii podozrivého sa síce mal priznať, že mal s poškodenou pohlavný styk, avšak namietal, že k tomu došlo potom, ako poškodená K. A. dovŕšila 15. rok svojho života.

Dňa 24.2.2015 bol S. V. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn.: 0T/34/2015 za prečin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustil dňa 20.2.2015 voči bývalej manželke J. V.ovej. Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal 20.8.2015. Po vykonaní všetkých navrhovaných dôkazov prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči navrhol uznať skutok aj vinu v zmysle podanej obžaloby a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 a pol roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Poukázal najmä na výpoveď svedkyne J. V.ovej a poškodenej K. A. z prípravného konania, podľa ktorých opakovane K. A. potvrdila, že mala pohlavný styk s obžalovaným aj v čase, keď nemala 15. rok veku. Vychádzajúc zo znaleckého posudku z odboru psychológie je zrejmé, že poškodená nemá tendenciu skreslovať prežitú udalosť. Obžalovaný zneužil jej citovú náklonnosť a neskúsenosť k tomu, aby sa trestného činu dopustil. Osobnosť poškodenej K. A. bola vyhodnotená ako ľahko ovplyvniteľná. U obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti, prevahou priťažujúcich okolností bolo, že bol za trestnú činnosť už odsúdený.

Obhajca obžalovaného navrhol oslobodiť obžalovaného spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, keďže nebolo preukázané, že sa stal skutok, ktorý mu bol kladený za vinu. Poukázal na to, že v jednotlivých štádiách trestného stíhania poškodená o rovnakých skutočnostiach vypovedala odlišne. Aj obhajoba poukázala na závery znaleckého posudku z odboru psychológie, z ktorého je zrejmé, že výpoveď poškodenej mohla byť ovplyvnená. Podľa názoru obhajcu bola poškodená navedená ako má vypovedať jej mamou a aj jeho bývalou manželkou J. V.ovou, ktorá v čase začatia trestného stíhania mala s obžalovaným zlý vzťah. Tomu nasvedčuje aj odsudzujúce rozhodnutie okresného súdu pre nebezpečné vyhrážanie z roku 2015. Podľa názoru obhajoby svedecké výpovede bývalej družky obžalovaného X. I., ani jeho dcéry H. V.ovej neusvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. J. V.ová, K. A. a T. A. na hlavnom pojednávaní využili svoje právo nevypovedať. Rozpory vo výpovedi K. A. z prípravného konania nebolo možné zákonným spôsobom odstrániť. Na listinné dôkazy predložené prokurátorom v závere dokazovania nie je možné prihliadať. Tieto mali byť podkladom na začatie trestného stíhania, ktorého výsledky nepotvrdili všetky okolnosti uvedené pri operatívnom zisťovaní. Obžalovaný sa k záverečnej reči svojho obhajcu pripojil. Zdôraznil, že spomínaná elektronická komunikácia bola predmetom iného trestného stíhania, ktoré bolo odložené práve z dôvodu, že nebolo možné stotožniť páchatela.

Zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije. Sankciou za jeho spáchanie je uloženie trestu odňatia slobody na tri roky až desať rokov.

Je potrebné pripomenúť, že k vznoseniu obvinenia obžalovanému došlo 29.3.2019, pričom následne bol vzatý do väzby. Poškodená K. A. dovŕšila 15. rok svojho života 25.9.2013.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že jediným dôkazom svedčiacim proti obžalovanému bola výpoveď poškodenej z prípravného konania, zo dňa 14.5.2019. O jej vierohodnosti mal súd výrazné pochybnosti, keďže poškodená v každej neskoršej výpovedi stupňovala fakty svedčiace v neprospech obžalovaného.

Je potrebné poukázať aj na spôsob, akým bol vedený jej výsluch v prípravnom konaní a ako poškodená odpovedala na kladené otázky. Sama nevytvrdila o spôsobe, mieste ani čase skutku kladeného obžalovanému za vinu tak, aby bolo možné považovať jej výpoveď za dostačujúcu. Tvrdila, že s obžalovaným mala pohlavný styk až do doby, kým to nevyšlo najavo (r. 2015). Sama pritom spontánne nevytvrdila, odkedy jej milostný vzťah s obžalovaným trval. Pritom v trestnom konaní vedenom proti odsúdenému U.ovi M. v roku 2014 a 2015 (keď už mala viac ako 15 rokov) tvrdila, že s iným mužom pohlavný styk nemala. Pre závažné protirečenia v jej výpovediach sa nedalo jednoznačne ustáliť, že s obžalovaným mala mať pohlavný styk pred dovŕšením 15. roku veku. Pretože na hlavnom pojednávaní nevytvrdila, rozpory v jej výpovediach nebolo možné zákonným spôsobom odstrániť.

Gynekologické vyšetrenie svedčiace tomu, že mala pohlavný styk, poškodená absolvovala až vo veku 15 rokov a 10 mesiacov.

Elektronická komunikácia poškodenej vyšla najavo v roku 2015. Túto predložila orgánom činným v prípravnom konaní bývala manželka obžalovaného - J. V.ová, ktorú v prejednávacom prípade je možné považovať za zaujatú. V rovnakom časovom období sa obžalovaný voči nej dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania. Aj keď obžalovaný popiera, že by s poškodenou touto formou komunikoval, je rozhodujúce, že nebol riadne ustálený čas vzniku tejto komunikácie. Preto tento dôkaz nemá potrebnú výpovednú hodnotu.

Po vznesení obvinenia neboli zadokumentované ďalšie dôkazy, ktoré by umocňovali dôvodné podozrenie, že sa obžalovaný dopustil predmetného skutku. Svedkovia J. V.ová a T. A. využili svoje právo nevytvrdiť už priebehu prípravného konania. V tom čase bol obžalovaný stíhaný väzobne a nebolo preukázané, že by ich výpovede ovplyvnil. Svedkyňa H. V.ová a X. I. od počiatku vypovedali v prospech obžalovaného. Zistenia operatívnych pracovníkov OKP ORPZ Košice nie je možné použiť v konaní pred súdom ako dôkaz, tieto nemali charakter neodkladných a neopakovateľných úkonov. Navyše ani tieto jednoznačne nepotvrdili, že obžalovaný vykonal s poškodenou súlož pred dovŕšením jej 15. roku života. Existencia prejavov ani príznakov obete sexuálne motivovaného trestného činu nebola u poškodenej potvrdená ani jej znaleckým psychologickým vyšetrením. Ak by konanie obžalovaného zodpovedalo výpovedi poškodenej K. A. z prípravného konania, museli by u nej byť prítomné prejavy strachu, ktoré však chýbali.

Ani znaleckým dokazovaním z odvetvia sexuológie nebola zistená sexuálna deviácia obžalovaného vo forme hebefílie prejavujúcou sa erotickou preferenciou dievčat vo veku puberty, či pedofílie.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k presvedčeniu, že k súložu obžalovaného s poškodenou došlo. Vyplýva to najmä zo zápisnice o výpovedi poškodenej z prípravného konania a z priznania S. V., ktoré učinil ešte pred začatím trestného stíhania. Takéto konanie však nie je možné považovať za trestný čin, pretože vykonané dôkazy jednoznačne nepreukázali, že k súložu obžalovaného s poškodenou došlo pred dovŕšením jej 15. roku, ako to vyžaduje ustanovenie § 201 ods. 1 Trestného zákona. Keďže ničím nebolo objektivizované, že skutok uvedený v obžalobe bol spáchaný v období rokov 2011 až 2013, ako to prezentovala obžaloba, súd bol povinný podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Je potrebné zdôrazniť, že k takémuto rozhodnutiu dospel v senáte pri dodržaní zásady bezprostrednosti a ústnosti trestného konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.